

Posudek na doktorandskou dizertační práci
MUDr. Martina Jareše

**Krvácení po kardiochirurgických výkonech.
Význam fibrinolýzy a možnosti jejího ovlivnění u operací s mimotělním oběhem a bez
mimotělního oběhu.**

Posuzovaná dizertační práce MUDr. Martina Jareše se zabývá problematikou krevních ztrát při kardiochirurgických operacích a významem fibrinolýzy. Vznikla na klinickém kardiochirurgickém pracovišti a čerpá z prospektivních klinických studií uskutečněných na tomto pracovišti. Podstatou dizertace je vyvážený soubor sedmi publikovaných prací, u kterých je Dr. Jareš ve dvou případech prvním autorem. Tento soubor je stručně uveden českým textem na prvních pěti stranách, přičemž poslední strana shrnuje cíle jednotlivých studií. Označení této části jako „Hypotézy“ není správné. Jsou zde formulovány cíle klinických studií, ale ne hypotézy. Na pěti stranách jsou pak získané výsledky zhodnoceny v diskuzní části a nakonec stručně shrnuty.

Klinické studie, ze kterých dizertace vychází jsou poměrně rozsáhlé, získané výsledky jsou dobře zpracované a publikované. Byly kladně posouzeny v rámci recenzních řízení. Protože jsou výsledkem práce kolektivu není zcela zřejmé jak se na nich autor dizertace sám podílel. Z autorství však vyplývá jeho klíčová úloha ve studii zaměřené na použití kyseliny tranexamové při kardiochirurgických operacích na snížení perioperačního krvácení a při sledování koagulačně/fibrinolytické rovnováhy pomocí tromboelastometrie.

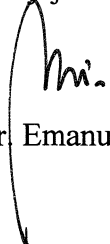
V klinických studiích takto zaměřených je cílem získání poznatků, které by mohly být použity ke zlepšení výsledků lékařských zákroků včetně jejich finanční náročnosti. Primárně proto nejsou zaměřeny na poznání nových fyziologických a patofyziologických zákonitostí. To však nezpochybnuje jejich důležitost. Doktorandské studium však mělo být realizováno spíše v oborové radě Experimentální chirurgie.

Protože obhajoba probíhá v oborové radě Fyziologie a patofyziologie člověka, rád bych, aby v rámci obhajoby své dizertace Dr. Jareš podrobněji rozvedl vznik a charakter dysfunkce destiček vznikající kontaktem s negativně nabitým povrchem zařízení pro mimotělní oběh. Uvádí se, že i cévní endotel má „negativně nabitý povrch“.

V posledním odstavci na str. 5 je několik tvrzení, která jsou uvedena bez literárních odkazů. Na prvních pěti stranách ve dvou případech není shoda podmětu se slovesem (li/ly).

Dizertační práce splňuje požadavky na doktorandské dizertační práce a svědčí o schopnosti MUDr. Martina Jareše k samostatné vědecké práci. Doporučuji proto její přijetí a v případě jejího úspěšného obhájení udělení titulu Ph.D. za jménem jejímu autorovi.

V Praze dne 30. července 2009

Prof. MUDr. Emanuel Nečas, DrSc